

YM - Ympäristöministeriö

VN/11745/2019

FA:n lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi laiksi ympäristövahinkorahastosta

Finanssiala ry (FA) kiittää mahdollisuudesta lausua hallituksen esitysluonnoksesta laiksi ympäristövahinkorahastosta. FA on yhdessä Ympäristövakuutuskeskuksen kanssa ollut mukana lakiehdotusta valmisteleavassa työryhmässä, jossa se on tuonut esiin myös vaihtoehtoisen, nykyistä vakuutusmallia kehittävän ratkaisun. Lisäksi FA on yhdessä Ympäristövakuutuskeskuksen kanssa esittänyt ratkaisun siirtymäsäännöksiä koskien. Tässä lausunnossa FA lausuu ainoastaan ehdotetusta säädöstekstistä.

Esityksen kohdassa nykytila ja sen arviointi on korjausta vaativia kohtia, joiden osalta FA viittaa Ympäristövakuutuskeskuksen asiasta antamaan lausuntoon.

Siirtymäsäännöksiin liittyen FA esittää seuraavaa:

Pidämme välttämättömänä sitä, että vakuutusperusteisille vastuille asetetaan absoluuttinen päättymisaika, oli kyse sitten tiedossa olevista tai ns. piilevistä vahingoista. Näin vakuutuskauden jälkeinen riski sekä tulevat kulut pystytään arvioimaan. Tämä onkin huomioitu HE-luonnoksessa, jossa vastuut päättyisivät 3 vuoden määräajan päätyttyä.

Koska ympäristövahinkovakuutuksessa on kyse claims made -vakuutuksesta (YVV 5 §: korvausvaatimus on tehtävä vakuutuskauden aikana), näemme lisäajan aiemmin todetusti vakuustermein ns. extended reporting periodina (ERP), jolla jatketaan tietyllä määräajalla sellaisten vahinkojen ilmoitusaikaa, jotka olisi muutoin voitu ilmoittaa viimeiseen kauteen. Tämä tarkoittaa sitä, että esimerkiksi korvausten vuosilimiitti rajoittuu viimeiseen vakuutuskauteen, eikä kertaannu lisäajan aikana.

Lisäajan pituuden osalta kolme vuotta on varsin pitkä aika ottaen huomioon, että vakuutusmaksutulo päättyy, mutta mahdollisten vahinkokulujen lisäksi hallinnolliset ja operatiiviset kulut pyörivät vielä vuosia. Nykylain mukaanhan uusia vahinkoja ei voida ilmoittaa lainkaan vakuutuskauden päätyttyä. Lisäajan osalta nykyisen lain mukainen selvitysvelvollisuus (osoitus vakuutuskorvauksen edellytyksenä olevasta tuntemattomuudesta/maksukyvyttömyydestä) tulee täyttää myös tässä ajassa.

Edellä mainituista syistä FA esittää, että pykälä tulisi kirjoittaa seuraavan tyyppisesti:

39 § Ympäristövahinkovakuutusta koskevat siirtymäsäännökset

Ennen tämän lain voimaantuloa aiheutuneen, ympäristövahinkojen korvaamisesta annetussa laissa tarkoitetun ympäristövahingon ja vahingon torjunta- ja ennalleen palauttamiskustannusten korvaamiseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Korvausvaatimus on tehtävä kirjallisesti vakuutusenantajalle tai Ympäristövakuutuskeskukselle kolmen vuoden kuluessa siitä, kun vahinkoa kärsinyt on saanut tietää siitä, että korvausta ei saada perityksi korvausvelvolliselta tai että korvausvelvollista ei ole saatu selvitetyn, ja viimeistään kolmen vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta. Korvausvaatimus katsotaan silloin tehdyksi ympäristövahinkovakuutuksen viimeisen vakuutuskauden aikana. Viimeisen vakuutuskauden ja tässä säädetyn kolmen vuoden lisäilmoitusajan aikana ympäristövahinkovakuutukseen ilmoitetuista kahdesta tai useammasta vakuutustapahtumasta maksetaan korvausta yhteensä enintään ympäristövahinkovakuutuksesta annetun lain 15 §:n 1 momentin mukainen saman vakuutuskauden aikana ilmoitettujen vakuutustapahtumien enimmäiskorvausmäärä.

Jos ympäristövahinko on aiheutunut toiminnasta, jota on harjoitettu 1 päivän tammikuuta 1999 jälkeen, mutta ennen tämän lain voimaantuloa, eivätkä 2 momentissa säädetyn edellytykset korvausvaatimuksen tekemiseksi vakuutusenantajalle tai Ympäristövakuutuskeskukselle ole täyttyneet, voidaan vahingosta tehdä ilmoitus ympäristöministeriölle. Ilmoitus on tehtävä kymmenen vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

FA toivoo, että se pääsee mukaan edellä mainitun siirtymäsäännöksen perustelutekstin laadintaan sekä pykälän mahdolliseen jatkomuokkaukseen.

FINANSSIALA RY

Hannu Ijäs